

Prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, judecător – A. Spoială

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – L. Bulgac, S. Gîrbu, G. Dașchevici

Î N C H E I E R E

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Pandatur”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Chirița Eugeniu
către SRL „Pandatur” cu privire la repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017, prin care a
fost respinsă cererea de apel declarată de SRL „Pandatur”, fiind menținută hotărârea
Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 29 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 19 mai 2015, Chirița Eugeniu a depus cerere de chemare în judecată către
SRL „Pandatur” cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 16 martie 2015, a încheiat cu
SRL „Pandatur” contractul de servicii turistice nr. 534/A, conform căruia a procurat
pentru perioada 01 mai 2015 - 10 mai 2015 pachetul turistic, care include transport,
cazare și asigurare medicală pentru 3 persoane în Grecia. La 30 aprilie 2015, pârâta
l-a informat prin scrisoare despre imposibilitatea executării contractului.

La 04 mai 2015, reclamantul a expediat în adresa pârâtului o cerere, prin care a
solicitat restituirea sumei achitate, iar pârâtul prin cererea de reziliere nr. 1 din 06 mai
2015, a solicitat restituirea actelor eliberate.

Ulterior, la 06 mai 2015, reclamantul a depus la SRL „Pandatur” o reclamație,
prin care a solicitat repararea prejudiciului cauzat prin nerespectarea clauzelor
contractuale, inclusiv a termenului de preavizare de 30 zile. Prin răspunsul nr. 2 din
06 mai 2015, cererea a fost respinsă.

La 14 mai 2015, SRL „Pandatur” i-a restituit reclamantului doar o parte din
suma achitată, fără a-i restitui riscul valutar, care potrivit contractului constituie 1%
din sumă, cheltuielile de transport în sumă de 200 lei și penalitatea în mărime de 5%
pentru fiecare zi de întârziere de nerambursare a banilor.

Invocă reclamantul că potrivit pct. 8.2 al contractului, clauza privind data
călătoriei urma a fi expusă cu 30 de zile înainte de ziua călătoriei. Astfel, SRL
„Pandatur” prin acțiunile sale i-a cauzat un prejudiciu moral.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat încasarea din contul SRL „Pandatur” a sumei de 1500 euro cu titlu de prejudiciu moral, a câte 500 euro pentru fiecare persoană. Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul și-a majorat cerințele, solicitând suplimentar încasarea din contul SRL „Pandatur” a 1% din prețul contractului cu titlu de risc valutar, a cheltuielilor de transport în sumă de 200 lei, suportate pentru efectuarea cursei Criuleni-Chișinău-Criuleni (100 km) în legătură cu prezentarea repetată la sediul SRL „Pandatur” pentru rambursarea mijloacelor financiare, precum și a despăgubirii în mărime de 5671 lei, conform pct. 9.6 al contractului.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 29 octombrie 2015, s-a admis parțial acțiunea, s-a încasat din contul SRL „Pandatur” în beneficiul lui Chirița Eugeniu suma de 1000 euro cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5671 lei cu titlu de despăgubiri pentru întârzierea restituirii valorii serviciului, în rest acțiunea fiind respinsă. S-a încasat de la SRL „Pandatur” în beneficiul statului suma de 833,43 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin încheierea din 19 mai 2016, Curtea de Apel Chișinău a restituit cererea de apel depusă de SRL „Pandatur”, pentru că nu a îndeplinit în termen indicațiile din încheierea din 16 decembrie 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 septembrie 2016, a fost admis recursul declarat de SRL „Pandatur”, casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, cu restituirea pricinii pentru judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017, a fost admis apelul declarat de către SRL „Pandatur”, casată hotărârea primei instanțe în partea pretențiilor admise și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care pretențiile cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea despăgubirii pentru întârzierea restituirii valorii serviciului au fost respinse.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 iunie 2017, a fost admis recursul declarat de Chirița Eugeniu, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017, cauza fiind restituită spre rejudecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017, a fost respinsă cererea de apel declarată de SRL „Pandatur”, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 29 octombrie 2015.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că instanța de fond a adoptat o hotărâre întemeiată privind admiterea parțială a acțiunii reclamantului, or, reieșind din prevederile pct. 9.4. lit. a) al contractului de servicii turistice nr. 534/A din 16 martie 2015, SRL „Pandatur” urma să-l înștiințeze pe Chirița Eugeniu despre imposibilitatea formării grupului în număr minim, cu cel puțin 15 zile înainte, adică cel târziu la 16 aprilie 2015, însă înștiințarea dată a avut loc la 30 aprilie 2015, adică cu o zi înainte de prestarea serviciului. Circumstanțele stabilite denotă faptul că SRL

„Pandatur” a prestat un serviciu necorespunzător, din care considerente Chirița Eugeniu este în drept de a pretinde încasarea prejudiciului moral.

La 21 martie 2018, SRL „Pandatur” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei și casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă pretenția cu privire la încasarea sumei de 5671 lei, iar suma prejudiciului moral să fie redusă considerabil.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La 02 mai 2018, Chirița Eugeniu a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SRL „Pandatur” neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 09 noiembrie 2017, fiind expediată participanților la proces la data de 17 ianuarie 2018 (f.d. 173) și recepționată de recurentă la 22 ianuarie 2018 (f.d. 182). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017 a fost depus la 21 martie 2018, în conformitate cu art. 434 CPC, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al CPC, sunt

strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „Pandatur”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Pandatur”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător

Judecători

Svetlana Filincova,

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu